

≡ Eesti
≡ Kontsert

Festival
Klaver

Paavo Järvi

Eesti Festivaliorkester

Vadym Kholodenko klaver

**Eesti
Kontsert**

Kingi muusikaelamusi!

Kinkepiletid väärtuses 10 €, 20 €, 30 €, 50 €

Kinkepiletite eest saab osta Eesti Kontserdi korraldatavate ürituste pileteid.
Kehtivus üks aasta alates ostuhetkest.

Osta Eesti Kontserdi kinkepiletid eestikontsert.ee või piletilevi.ee

K 14. OKTOOBER 2026 19.00 Estonia kontserdisaal

FESTIVAL KLAVER

Paavo Järvi

Eesti Festivaliorkester

Vadym Kholodenko klaver, Ukraina

Eesti Festivaliorkester (EFO)

Dirigent **Paavo Järvi**

Head klaverimuusika sõbrad!

Festival KLAVER naaseb taas Estonia kontserdisaali 2026. aasta oktoobris, peateemaks seekord ELUJÕULINE KLAVER. Festival on toimunud järjepidevalt 1998. aastast, seekord juubelihõnguliselt juba 15. korda.

Tänavuse festivali idee on tõsta esile klaverikunsti jätkuvat vitaalsust kiiresti arenevas ja muutuvmas maailmas. Klaverimuusikasse on kirjutatud kogu inimsuunete spekter, mis sajanuute juoksu ei ole oma tähtsus ja ajakohasus sugugi kaotanud, pigem vastupidi. Seetõttu on tänavuse festivali esinejate hulka kutsutud pianistid kõikidest vanuseklassidest – alustades õpilastest ja lõpetades suurte meistritega. Festival pakub võimalust nautida klaverikunsti elujõudu eri vanuses kunstnike esituses ning saada osa tõelisest klaverimuusikaelamusest.

Festivali peaesinejaks on Eesti Festivaliorkester Paavo Järvi juhatusel, solistiks festivalil ka soolokavaga üles astuv Vadym Kholodenko.

Festivalil toimub ka kontsert koostöös Eesti Riikliku Sümfooniaorkestriga. Eesti esindusorkestri usaldusest ja toetusest festivalile KLAVER on aastate juoksu kujunenud oluline traditsioon, mida seekord ilmestab Beethoveni 5. klaverikontserdiga Briti noorema põlvkonna pianist Martin James Bartlett, dirigendiks Jessica Cottis. Bartletti täheleud algas 2014. aasta BBC Young Musicians konkursivõiduga, mis tõstis tollal vaid 17-aastase muusiku kiiresti Inglismaa muusikaelu tippu.

14. Van Cliburni konkursi võitja, Ukraina pianist Vadym Kholodenko. Kholodenko eriline nüansitundlikkus ja klaverikõla on kütkestanud paljusid klaverimuusika armastajaid. Festivali külalistel on võimalus osa saada Ferenc Liszti kontsertetüüdidest ning suurejoonelisest transkriptsioonist Hector Berlioz'i „Fantastilisest sümfooniast“, mis on samuti Liszti seatud klaverile.

Festivali viimane päev on pühendatud noortele. 17. oktoobril kell 12 algab Fotografiskas lastekontsert „Klaverihommik Steni ja Johaniga“, mis toob kokku noored klaveriõpilased muusikakoolidest üle Eesti. Öhtul toimub Estonia kontserdisaalis Eesti noorte pianistide gala. Festivali lõpetab Eesti noorte pianistide gala. 2026. aastal möödub 140 aastat helilooja Ferenc Liszti surmast; kummardusena suurmeistri loomingule kannavad 11 Eesti noort muusikut ette kõik 12 transsendentset etüüdi. Tehniliselt keerukad Liszti etüüdid on alati olnud olulisel kohal noorte pianistide arenguteel; samuti leiame neid väljakujunenud kunstnike kavadeist. Galakontsert pakub meie noortele annetele võimaluse näidata end parimast küljest ning on ühtlasi vundamendiks tulevaste suurmeistri arengule, keda võime oodata festivali KLAVER lavadele järgnevat aastakümnete juoksu.

Sten Heinoja

K A V A

Erkki-Sven Tüür (*1959)

„Passion“ ja „Illusion“ tsüklist „Action.Passion.Illusion“ (1993)

Johannes Brahms (1833–1897)

Klaverikontsert nr 1 d-moll *op.* 15 (1858)

- *Maestoso*
- *Adagio*
- *Rondo: Allegro non troppo*

V A H E A E G

Jean Sibelius (1865–1957)

Sümfoonia nr 5 Es-duur *op.* 82 (1915/1916/1919)

- *Tempo molto moderato. Allegro moderato*
- *Andante mosso, quasi Allegretto*
- *Allegro molto*

Vaheajaga kontsert kestab umbes 2 tundi 30 minutit.

Erkki-Sven Tüür, kelle loomingulist mõtlemist on kujundanud mitmekülgne muusikaline taust ning avar huvide ja mõjutuste ring, on üks omanäolisemaid hääli tänapäeva nüüdismuusika areenil. Autor ise on nimetanud oma teoseid „helides väljenduvateks abstraktseteks draamadeks, milles põimuvad ja vastanduvad erinevad muusikalised jõud: tonaalsus ja atonaalsus, korrapärsed ja ebaregulaarsed rütmid, rahulik meditatiivsus ja plahvatuslik teatraalsus“.

Tegutsedes alates 1992. aastast vabakutselise heliloojana, valmivad tema tööd enamasti nimekate välisinterpretide tellimusel ja jõuavad sageli enne kodupublikut maailma lavadele. Tihe loominguline koostöö seob Tüüri ka eesti interpretidega, kelle hulgas on Eesti Filharmoonia Kammerkoor, Tallinna Kammerorkester, Eesti Riiklik Sümfooniaorkester jpt.

„Action.Passion.Illusion“ on kirjutatud Tallinna Kammerorkestrile, kes tõi selle esiettekandele 25. oktoobril 1993 Tallinnas Tõnu Kaljuste dirigeerimisel. „Kui Tõnu Kaljuste kutsus aastal 1993 kokku Tallinna Kammerorkestri, soovis ta minult saada lühikest ja efektset orkestripala,“ on Tüür meenutanud. „Nii sündis „Väike kevadine avamäng“, millest hiljem sai „Illusion“ – tundsin kohe pärast esiettekande kuulamist, et see võiks olla lõpulugu kolmeosalises tsükli. Kirjutasin

aeglase osa „Passion“ ja seejärel alustava osa „Action“. Praegu on see kolmik koos „Insula desertaga“ muu enimmängitavate heliteoste hulgas, küll kontserdilavadel üle ilma, küll erinevate balletilavastuste osadena.“

Täna sel kontserdil tulevad ettekandele tsükli teine ja kolmas osa. **„Passion“** on autori sõnul „aeglane kõlaruumi täitmine alates kontrabasside-tšellode madalas registris aeglaselt kulgevatest meloodialõikudest, lõpetades viiulite kõrges registris kõlava mikropolüfoonilise kõlaväljaga“, **„Illusion“** aga „lihtsa barokkmuusikast pärineva motiivi dekonstruktsioon“.

Kuigi 19. sajandi lõpus ja 20. algul peeti **Johannes Brahmsi** muusikat kriitikute ja teiste maitsekujundajate poolt keeruliseks, akadeemiliseks ja kuivaks, on tema kõrget mainet kinnitanud kuulumine ühes Bachi ja Beethoveniga „kolme B“ hulka, nagu seda kolme ajastu kuulsat heliloojate triadi on nimetatud. Brahmsi jaoks olid Bach ja Beethoven suured iidolid: esimese pilt rippus tema magamistoas ja teise oma klaveri kõrval. Traditsioonide hoidjana esindas Brahms oma loominguga klassikalise ja romantilise muusika sünteesi ning jäädvustas end muusikalukku eelkõige sümfonistina, ent ka „Saksa reekviemi“ ning suurepärase kammer- ja klaveriteoste autorina. Kontserdizanrisse andis ta panuse

nelja oopusega: kaks klaverikontserti (loodud 1858 ja 1881), mida pianistist autor ise solistina esiettekandele tõi, tema sõbrale Joseph Joachimile kirjutatud viulikontsert (1878) ning topeltkontsert viulile, tšellole ja orkestrile a-moll op. 102 (1887).

Klaverikontsert nr 1 d-moll op. 15

on Brahmsi esimene sümfooniline teos ja ühtlasi tema varase loomingu kõrgpunkte. Algse ideena sündis see 1854. aastal sonaadina kahele klaverile. Püüdes anda teosele suuremat kõlamahtu, tegi ta sonaadile orkestratsiooni, kavatsusega see sümfooniaks kujundada. Enesekriitilise inimesena pidas ta tulemust mitterahuldavaks ning, ilmselt soovist säilitada klaveri keskne roll, otsustas anda teosele soolokontserdi vormi. Esmasest sonaadist ja planeeritavast sümfooniast jättis Brahms alles vaid esimese osa muusikalise materjali – aeglase osa ja rondo kirjutas ta juurde.

Esimene klaverikontsert, mida esmaettekandel 22. jaanuaril 1859 Hannoveris esitasid autor klaveril ja Hannoveri õukonnaorkester Joseph Joachimi dirigeerimisel, võeti publiku poolt viisakalt vastu. Viis päeva hiljem mängiti teost Leipzigi Gewandhausis suuremale, ent üsnagi tänamatule publikule. „Ei mingit reaktsiooni esimesele ja teisele osale. Lõpus üritasid kolm kätepaari aeglaselt plaksutada, mille peale kõigist saali külgedest

kostuv sisin selle kiiresti lämmatas,“ kirjutas Brahms pärast Leipzigi ettekannet. Ilmselt häiris sealset publikut teose tõsidus ja asjaolu, et soolopartiis polnud virtuoosset „tulevärki“, mida tolleaegsetelt instrumentaalkontsertidelt eeldati. Tõepoolest, Brahmsi kontserdi puhul on klaver pigem orkestri auväärsem liige kui soolostaar, keda orkester saadab. Nii orkester kui ka solist on helilooja jaoks üksnes tema muusikaliste ideede teenistuses; tehniliselt keerulised lõigud kontserdis pole tal kunagi omaette taotluseks, vaid nende läbi laiendab ja arendab ta muusikalist materjali.

Brahmsi biograafid on rõhutanud tööka, et kontserdi algsed visandid sündisid ajal, mil helilooja sõber ja mentor Robert Schumann tegi enesetapukatse ning viidi vaimuhaiglasse. Sellest sündmusest põhjustatud kurbuse vari laotub ka üle Brahmsi teose (kõige ilmselt esimeses osas). Kuigi 1. klaverikontsert on kompositsioon helilooja noorusajast, on tegemist küpse teosega, mis näitab teed tema hilisemate kontsertide ja 1. sümfoonia poole.

„Kui enamik kaasaegseid heliloojaid tegeleb igasuguste värvide ja maitsetega kokteilide valmistamisega, siis mina pakun publikule külma allikavett,“ on öelnud **Jean Sibelius**. Tema loomingu tuuma moodustavad seitse sümfooniat, mida autor on

nimetanud oma „usutunnistuseks“. Kui valida Sibeliuse loomingust üks teos, mis iseloomustaks kõige paremini tema küpset stiili, siis võiks see olla **viies sümfoonia**

Es-duur op. 82. See on hämmastav näide helilooja võimest ehitada sümfooniatsükkel üheainsa idee dünaamilisele arendamisele – põhimõtte, mida rakendasid ka tema eelkäijad Beethoven ja Brahms, kes leidsid, et sümfoonilise teose kogu muusikaline materjal peab orgaaniliselt välja kasvama vähestest põhielementidest.

Idee viiendast sümfooniast mõlkus Sibeliusel mõtteis alates 1912. aasta kevadest, kuid selle loomine oli algul visa edenema – nagu tunnistavad helilooja kirjad ja päevikud, valmis-
tas viienda komponeerimine talle enam probleeme kui ükski teine sümfoonia. 1914. aasta suvel, vahetult pärast I maailmasõja puhkemist kirjutas Sibelius, et ta sai idee „kenaks teemaks“. Sama aasta sügisel teatab ta aga oma sõbrale Axel Carpelanile: „Uuesti sügavas orus. Ent ma näen juba ähmaselt mäge, kuhu ma kindlasti tõusen... Jumal avab hetkeks oma ukse ja tema orkester mängib viiendat sümfooniat.“ Päeviku sissekandes (9. aprill 1915) seisab: „Õhtul, töötades sümfooniaga. ... Justkui oleks Jumal visanud taevauksest alla mosaiigitükid ja palunud mul need tagasi paika panna.“ Teose tuumikmotiiv sai inspiratsiooni kuueteistkümne luige lennust,

mida helilooja nägi 21. aprillil oma Järvenpää kodus, kirjeldades seda päevikus kui oma elu üht suurimat elamust.

Viies sümfoonia kanti autori juhatusel ette sama aasta 8. detsembril Helsingis helilooja 50. sünnipäeva kontserdil. Vaatamata suurele publikumenule ei jäänud looja ise teosega rahule ning tuli järgmisel aastal välja sümfoonia uue redaktsiooniga. Seegi polnud Sibeliusele meeltmööda – nii lõi ta teosest veel kolmandagi versiooni, mis tuli ettekandele 1919. aasta novembris ning, pärvinud autori heakskiidu, jõudis 1921. aastal ka trükki.

Evelin Kõrvits

Foto: Jean-Baptiste Millot

Ühendades jõulise virtuoossuse, erakordselt laia repertuaari ja poeetiliselt tundepeene tõlgenduskunsti, kerkib **Vadym Kholodenko** esile artistina, kelle sarnaseid on nähtud haruharva pärast pianismi kuldajastu suurmeistreid.

Van Cliburni rahvusvahelisel klaverikonkursil võidetud kuldmedal on avanud Kholodenkole uksed maailma tipporkestrite ja kontserdisaalide juurde. Tema viimase aja ja lähituleviku kaalukamate ülesastumiste hulka kuuluvad koostöö Põhja-Ameerika, Euroopa ja Aasia mainekate orkestritega: Atlanta, Cincinnati, Indianapolise ja Philadelphia orkestrid, Euroopast Budapesti festivali orkester, Taani Riiklik Sümfooniaorkester,

Filarmonica della Scala, Londoni Filharmoniaorkester ja Viini Sümfooniaorkester ning Aasiast ja Vaikse ookeani piirkonnast Taiwani Rahvuslik Sümfooniaorkester, Sydney Sümfooniaorkester ja Tökyö Metropolitani Sümfooniaorkester. Viimastel hooaegadel on ta olnud resideeriv artist Fort Worthi Sümfooniaorkestri (Texas, USA) ja Edela-Saksa Ringhäälingu (SWR) Sümfooniaorkestri juures. Aastal 2025 tegi ta oma debüüdi Londoni BBC Promsil.

Kholodenkot seob tugev muusikiline partnerlus paljude maailma juhtivate dirigentidega, nende seas Karina Canellakis, Myung-Whun Chung, Christoph Eschenbach, Iván Fischer, Marie Jacquot, Cristian Măcelaru, Susanna Mälkki, Gemma

New, Sir Antonio Pappano, Dima Slobodeniouk, Thomas Søndergård, Krzysztof Urbanski ja Kazuki Yamada.

Sooloõhtutega esineb Kholodenko maailma tähtsaimatel lavadel Londonist, Pariisist ja Viinist kuni Bostoni, Chicago ja New Yorgini, olles kiidetud „raudkindla tehnika poolest, mis on võimeline ka kristallselgeks örnuseks“ (The Guardian). Ta on ka põhjalik ja pühendunud kammermuusik, tehes viljakat koostööd selliste artistidega nagu Clara Jumi-Kang, Anastasia Kobekina, Vadim Repin ning Belcea ja Jeruusalemma keelpillikvartetid. Ta on salvestanud hulgaliselt teoseid viiuldaja Alena Baevaga, kellega hiljutised ja tulevased esinemised hõlmavad kontserte Firenzes, Londonis ja Pariisis.

Tänu erakordsele võimele muusikat kiiresti ja sügavuti omandada on tal põhjalikud teadmised klaveriliteratuurist ning tema aktiivses repertuaaris on tohtu hulk teoseid. Kholodenko diskograafia hõlmab sooloteoseid väga erinevatelt heliloojatelt (Johann Sebastian Bach, Balakirev, Beethoven, Kurbatov, Liszt, Medtner, Prokofjev, Rahmaninov, Rzewski, Schubert, Skrjabin, Siloti, Stravinski, Tšaikovski jt). Harmonia Mundi plaadifirma alt on ilmunud Griegi klaverikontsert, Saint-Saënsi klaverikontsert nr 2 ja Prokofjevi kõik klaverikontserdid.

Kholodenko salvestisi on kirjeldatud kui „tõeliselt silmapaistvaid“ (Gramophone Magazine) ning need on pälvinud selliseid tunnustusi, nagu BBC Music Magazine'i „Toimetaja valik“ ja Diapason d'Or'i aastapreemia. Tema viimane üllitis – Beethoveni „Diabelli variatsioonid“ ja Rzewski „The People United Will Never Be Defeated!“ (Quartz Music, 2022) – sai kriitikutelt suurepärase vastuvõtu; seda kirjeldati kui „hoolikalt vormitud ja mõjuvat“ (BBC Music Magazine) ning „mängu, mis ei hoia midagi tagasi: Kholodenko kuulub klassikaliste pianistide eliiti“ (Norman Lebrecht, The Critic).

Kiievis sündinud Vadym Kholodenko alustas klaveriõpingutega kuue-aastaselt ning kontserdireisidega juba kolmeteistkümnesealt. Ta õppis Kiievi Lössenko-nimelises riiklikus muusikakoolis ja Moskva Tšaikovski-nimelises konservatooriumis, kus tema õpetajateks olid tunnustatud pedagoogid Natalia Gridneva, Borõss Fedorov ja Vera Gornostajeva. Ta võitis esimese preemia Sendai rahvusvahelisel pianistide konkursil (2010) ja Schuberti rahvusvahelisel pianistide konkursil (2011), enne kui pälvis Van Cliburni rahvusvahelisel pianistide konkursil kuldmedali (2013). Praegu elab ta Luksemburgis.

Foto: Kaupo Kikkas

Eesti Festivaliorkester (EFO) asutas Paavo Järvi 2011. aastal Pärnu Muusikafestivali residentorkestrina. Järvi ammune unistus – luua hoolikalt kokkupandud orkester, mis ühendab parimaid Eesti talente ja juhtivaid muusikuid üle kogu maailma – on pälvinud rahvusvahelises ajakirjanduses palju kiitust. „See on kindlasti üks parimaid orkestreid maailmas“ (The Arts Desk, Suurbritannia), „Imetlusväärne energia ja virtuoossus“ (Diapason, Prantsusmaa), „Seal pole egosid, vaid tõeliselt pühendunud inimesed, kes kuulevad ja teevad parimat muusikat“ (El País, Hispaania), „Aasta-aastalt näeme ja kuuleme muusikuid, kes lähevad aina paremaks, nad avanevad ja kuulavad üksteist üha enam“ (Die Welt, Saksamaa).

„Oluline osa orkestri loomisel oli muusikute omavaheline sobitamine,“ ütleb Paavo Järvi. „Kui oled noor muusik Eestis, ei ole sageli lihtne luua kontakte lääne tippmuusikutega, ükskõik kui hea sa ka poleks. Nüüd saame anda noortele muusikutele võimaluse mängida koos rahvusvaheliste tippinterpretidega ja neid uute sõpradena tundma õppida. Just see vaimsus kannab orkestrit ning igal suvel on rõõm näha, kuidas need suhted on loomulikult arenenud, luues Eesti ja rahvusvaheliste talentide sulatusahju, kus rahvus ei ole mingiks piiriks.“

2018. aasta jaanuaris tegi Eesti Festivaliorkester oma esimese

suurema Euroopa turnee, andes kontserte Berliinis, Brüsselis, Kölnis, Viinis, Zürichis ja Luksemburgis. Samal aastal debüteeriti Hamburgi Elbphilharmonie's ja Londoni Royal Albert Hallis, minnes ajalukku esimese Eesti kollektiivina, kes esines BBC Promsil. Sellest ajast on Eesti Festivaliorkester käinud regulaarselt ringreisidel Euroopas, samuti on esinetud Jaapanis ja Lõuna-Koreas.

2025. aastal tähistas Eesti Festivaliorkester Arvo Pärdi 90. sünnipäeva kontsertidega Tallinnas, Zürichis, Viinis ja Hamburgis ning suundus seejärel New Yorki, kus toimus orkestri Põhja-Ameerika debüüt Carnegie Hallis. The Wall Street Journal kirjeldas etteastet sõnaga „põletav“ („scorching“), samas kui The New York Times kirjutas: „Neljapäevane kontsert oli kohati üks uskumatute äärmuste kogemus [...] muusikalise suhtluse vorm, mis on võimeline jõudma publikuni kõikjal maailmas ja seda sügavalt puudutama.“

2025. aastal ilmus ka orkestri kuues album „Credo“ (Alpha Classics), mis on pühendatud Arvo Pär dile ning salvestatud elavas ettekandes Pärnu Muusikafestivalil. Kümme ikoonilist oopust koondav album sisaldab maailma esmasalvestist teosest „Silhouette“, mis on pühendatud Paavo Järvile ja tuli tema juhatusel esiettekandele 2010. aastal;

samuti kõlab plaadil „Credo“, mille tähendusväärne esiettekanne toimus tema isa Neeme Järvi dirigeerimisel 1968. aastal. Album pälvis rahvusvahelist tunnustust ning mitmed väljaanded, sealhulgas The Arts Desk, ORF Radio, WQXR, Scherzo, Le Soir ja De Standaard, nimetasid selle aasta parimate klassikaalbumite hulka.

Eesti Festivaliorkestri kõige värskem plaad on selle aasta alguses üllitatud „Prophecy“ (Alpha Classics) Tüüri, Kõrvitsa ja Vasksi teostega, solistiks akordionist Ksenija Sidorova. Varasemad väljaanded plaadifirmalt Alpha Classics hõlmavad albumeid „Šostakovištš: Sümfoonia nr 6 ja sümfoniett“ (2018), „Mythos“ (2020), mis on pühendatud Erkki-Sven Tüüri loomingule tema 60. sünnipäeva puhul, „Estonian Premieres“ (2022), mis tutvustab Tõnu Kõrvitsa, Ülo Kriguli, Helena Tulve, Tauno Aintsi ja Lepo Sumera muusikat, „Kratt“ (2023) Eduard Tubina, Witold Lutostawski ja Grażyna Bacewicz teostega, ning „Ship of Fools“ (2024), millel kõlab Jüri Reinvere uue orkestrilooming esmasalvestuses.

Tänavu oktoobris suundub Eesti Festivaliorkester Aasia turneele: see on nende teine visiit Lõuna-Koreasse, pärast mida tehakse kauaoodatud debüüt Hiinas.

EESTI FESTIVALIORKESTER

I VIUL

Mari Poll
Brieuc Vourch
Artur Podlesny
Grace Lee
Sha Katsouris
Diana-Maria Turcu
Kaija Lukas
Won-Ho Kim
Mikk Murdvee
Miri Kim
Sorin Ionescu
Triin Veissmann
Cora Stiehler
Thomas Mehlin
Matyas Mezes
Peeter Margus

II VIUL

Emma Yoon
Egert Leinsaar
Sewon Cho
Anna Petry
Lasse Joamets
Triinu Piirsalu
Emily Cichon
Miina Järvi
Kristel Kiik
Hyo Joo Lee
Veronika Paleeva
Emma Mühlnickel
Mara Zickgraf
Lisanne Altrov-Margus

VIOOLA

Roman Spitzer
Sarina Zickgraf
Elizaveta Zolotova
Kevin Treiber
Thorsten Köpke
Sandra Klimaitė
Georg Katsouris

Liina Sakkos
Aslan Elcin
Hanna Maria Semper
Karin Sarv
Johanna Vahermägi

TŠELLO

Thomas Ruge
Florian Hoheisel
Marius Järvi
Mära Botmane
Ulrich Horn
Sandro Meszaros
Giovanni Crivelli
Anette Jakovcic
Andres Alexander Metspalu
Brendan Tarm

KONTRABASS

Marcello Hong
Regina Udod
Angie Liang
Mehdi Nejjourm
Oskari Hanhikoski
Svenja Dose
Oskari Hannula
Kutay Elmali

FLÖÖT

Julien Beaudiment
Maarika Järvi

OBOE

James Huang
Riivo Kallasmaa

KLARNET

Christoffer Sundqvist
Taavi Orro

FAGOTT

Jappe Dendievel
Jakob Peäske

METSASARV

Boštjan Lipovšek
Björn Olsson
Jürnas Rähni
Fabian van de Geest

TROMPET

Vladislav Lavrik
Mihkel Kallip
Laur Keller

TROMBOON

Espen Aareskjold
Toomas Vana
Johannes Kiik

TIMPANID

Maarja Nuut

Foto: Alberto Venzago

Paavo Järvi on üks tänapäeva tunnustatumaid dirigente. Alates 2019. aastast on ta Zürichi Tonhalle-orkestri peadirigent ja alates 2004. aastast Bremeni Saksa Kammerfilharmoonikute kunstiline juht. Hooajast 2028/29 asub ta Londoni Filharmooniaorkestri peadirigendi ja kunstilise nõustaja ametikohale.

Iga hooaja kulminatsiooniks on Paavo Järvi kunstilisel juhtimisel toimuvad Pärnu muusikafestivali kontserdid ja dirigentide meistri-klassid. 2011. aastal Järvide perekonna eestvedamisel alguse saanud festival ning selle residentorkester, Eesti Festivali-orkester, on pälvinud rahvusvahelist tähelepanu nii oma kontsertide kui ka salvestistega.

Nõutud külalisdirigendina esineb Järvi regulaarselt Berliini Filharmoonikute, Concertgebouw-orkestri, New Yorgi Filharmoonikute, Chicago Sümfooniaorkestri ja Los Angelese Filharmoonikutega. Samuti on tal tihedad sidemed orkestritega, mille muusikaline juht ta varem on olnud, nende seas Pariisi Orkester, Frankfurdi Raadio Sümfooniaorkester ja Tökyö NHK Sümfooniaorkester.

Üle kolme aastakümne kestnud salvestuskarjääri jooksul on Järvi diskograafiasse kogunenud enam kui 130 salvestist, mille repertuaar ulatub Brahmsist ja Beethovenist Šostakovitši ning nüüdisloominguni. Tema Sibeliuse kantaatide plaat koos ERSO-ga pälvis Grammy auhinna.

Järvit on tunnustatud veel mitmete kõrgete autasudega: 2012. aastal pälvis ta Prantsuse Kunstide ja Kirjanduse Ordu komandöri tiitli (Commandeur de l'Ordre des Arts et des Lettres) panuse eest Prantsusmaa muusikaellu; 2013. aastal autasustas Eesti Vabariigi president Paavo Järvit kui eesti kultuuri pühendunud toetajat Valgetähe III klassi teenetemärgiga, 2012. aastal pärjati teda Hindemithi preemiaga ning 2015. aastal Sibeliuse medaliga tema teenete eest soome helilooja muusika laiema avalikkuse ette toomisel. Tänavu kevadel omistati Paavo Järville üks Jaapani kõrgemaid autasusid – Tõusva Päikese orden.

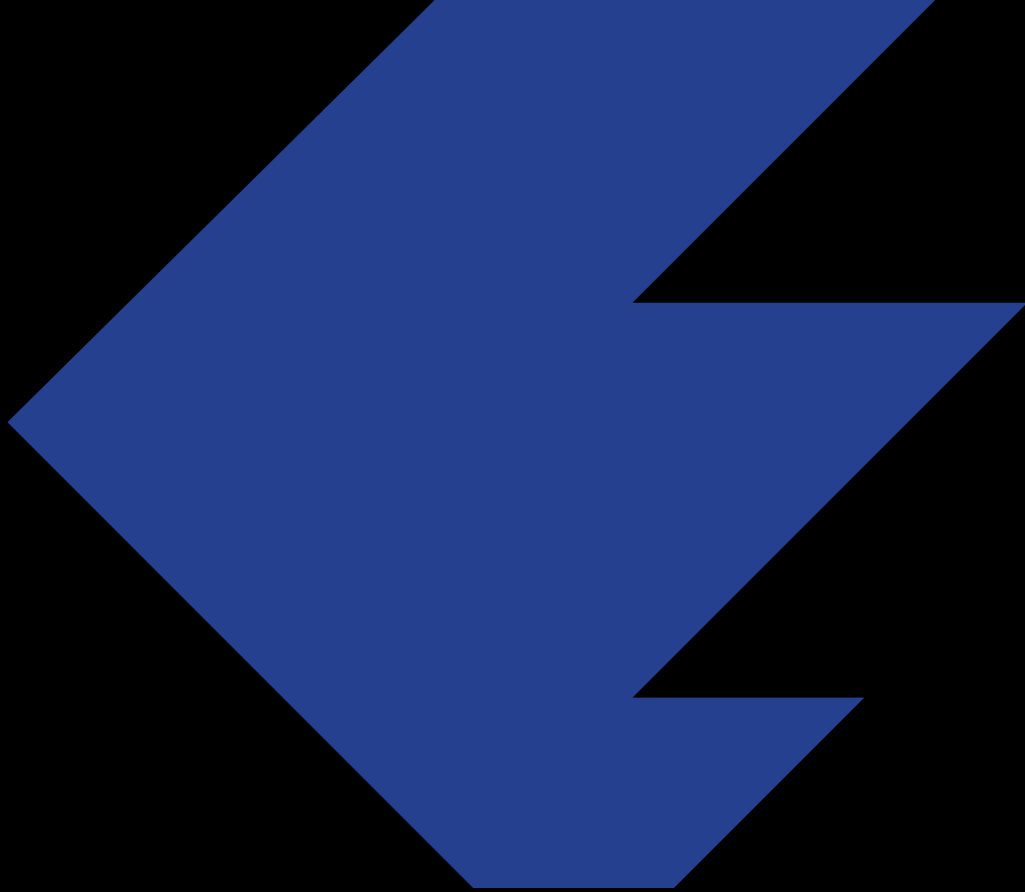

ERSO ja Bartlett

Martin James Bartlett klaver
Eesti Riiklik Sümfooniaorkester
Dirigent **Jessica Cottis**

*Beethoven. Klaverikontsert nr 5
Es-duur op. 73 („Imperaator”)
Berlioz. „Fantastiline sümfoonia” op. 14*

R 16. OKTOOBER 19.00
Estonia kontserdisaal

LIVIKO
— anno 1898 —

Balbiino
• VALMISTAJA RÖÖMU •

SELVER
Hea mõte

Jazz
PESULAD

myfitness
world class gym & studios

 /eestikontsert

 /eesti_kontsert

eestikontsert.ee